

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 224.389 van 23 juli 2013
in de zaak A. 209.289/XII-7402.**

In zake : de NV SERCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dominique Matthys
kantoor houdend te 9000 Gent
Opgeëistenlaan 8
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

GO! ONDERWIJS VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Karel Van Hoorebeke en Rebecca Denys
kantoor houdend te 9000 Gent
Coupure Rechts 162
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 juni 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de "beslissing d.d. 6 juni 2013 van GO! ONDERWIJS VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP, inzake de gunning ingevolge een openbare aanbesteding voor de renovatie en uitbreiding van een schoolgebouw te Zottegem: ZOTTEGEM KA - renovatie en uitbreiding van een schoolgebouw (IRW/51-01/008) aan de firma Detrax NV (...) tegen het nagerekende inschrijvingsbedrag van € 3.531.884,16 incl. 21% BTW".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 juli 2013.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stef Bulcke, die loco advocaat Dominique Matthys verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Rebecca Denys, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een overheidsopdracht uit voor de renovatie en uitbreiding van een schoolgebouw gelegen te Zottegem. Als gunningswijze wordt gekozen voor de openbare aanbesteding.

De opdracht wordt beheerst door het bijzonder bestek nr. IRW/51-01/2011/008. De totale uitgave voor de opdracht wordt geraamd op 2.312.714,47 euro, btw niet inbegrepen.

3.2. De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 5 juli 2013, waarna op 29 augustus 2012 en 6 september 2012

nog aanvullende gegevens, zijnde wijzigingen van de oorspronkelijke door de aanbestedende dienst opgegeven informatie, worden bekendgemaakt.

3.3. Het bijzonder bestek draagt aan de door de verwerende partij aangestelde ontwerper, een volledige opdracht op voor ontwerp, studiecoördinatie, controle en toezicht op de werken. De leiding der werken wordt opgenomen door de ontwerper die zijn adviezen overmaakt aan de bouwheer.

3.4. De opening van de offertes vindt plaats op 19 september 2012. Er werden vier offertes ingediend, waaronder die van de verzoekende partij en de NV Detrac.

3.5. Bij een ter post aangetekende brief van 18 oktober 2012 vraagt de verwerende partij aan de verzoekende partij een prijsverantwoording voor de posten 8, 85, 316, 317 en 318.

3.6. De verzoekende partij geeft bij een ter post aangetekende brief van 29 oktober 2012 de gevraagde prijsverantwoording. Wat betreft de posten 316, 317 en 318 wijst zij op het volgende :

"De beschrijvingen van de luchtbehandelingskasten zijn woordelijk overgenomen uit de technische catalogus van Menerga ®

Voor post 317 bijvoorbeeld betreft het de Menerga ® Resolain 64.10.91 en voor post 318 de Menerga ® Resolain 64.12.91.

Het komt er in dergelijk geval op aan een zinvolle samenlezing van de stukken te doen en wij hebben een oplossing gekozen waarbij met één degelijk merk alle functies ter zake verluchting/verwarming worden opgenomen.

Het door ons gekozen merk is niet Menerga ®, om evidente redenen, ondermeer art. 85 KB 08-01-1996".

3.7. In het gunningverslag van 6 mei 2013, opgesteld door de ontwerper, wordt voorgesteld om de opdracht te gunnen aan de NV Detrac. Inzake het onderzoek naar abnormale eenheidsprijzen wordt in het gunningsverslag gesteld dat de verantwoording van de verzoekende partij inzake de posten 316, 317 en 318 niet wordt aanvaard. Daarvoor worden de volgende redenen

opgegeven :

"Er is onderzoek verricht naar de eenheidsprijzen. Deze prijzen worden ter verantwoording voorgelegd aan de inschrijvers. De inschrijvers hebben hun eenheidsprijzen toegelicht en hun verantwoording opgestuurd. De verantwoording van Serck nv (post 316, 317 en 318: hfst 12 luchtbehandelingskasten) wordt niet aanvaard. Bijgevolg zal Serck nv worden uitgesloten. De akte van nietigverklaring wordt opgemaakt".

3.8. Bij beslissing van 6 juni 2013 van de afgevaardigd bestuurder van de verwerende partij wordt de offerte van de verzoekende partij onregelmatig en niet bestaande verklaard.

3.9. Met het thans bestreden besluit van 6 juni 2013 wordt de opdracht gegund aan de NV Detrac.

3.10. Bij een ter post aangetekende brief van 14 juni 2013, alsook per e-mail, wordt de verzoekende partij op de hoogte gebracht van de beslissing om de opdracht niet aan haar toe te wijzen wegens de onregelmatigheid van haar offerte. In deze kennisgevingsbrief wordt gesteld dat haar offerte niet beantwoordde aan de gevraagde technische specificaties en bijgevolg technisch niet conform was.

IV. De schorsingsvoorwaarden

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

5. Te dezen is evenwel de wet van 23 december 2009 tot invoeging van een nieuw boek betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen

in de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten van toepassing.

Luidens het door voornoemde wet van 23 december 2009 in de wet van 24 december 1993, nieuw ingevoegde artikel 65/15, eerste lid, is voor de schorsing van de thans bestreden beslissing het bewijs van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet vereist.

6. Anderzijds verplicht artikel 65/15, tweede lid, verzoekende partij tot het instellen van de vordering tot schorsing volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

7. Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

8. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van "de artikelen 43 en 49 van het EU-verdrag; schending van het beginsel van gelijke behandeling, van de transparantieplichting en van het rechtszekerheidsbeginsel; mededingingverstorende handelingen in het kader van de overheidsopdracht van de aannemers van diensten; schending van art. 85 van het KB van 8 januari 1996".

De verzoekende partij betoogt dat voor wat betreft de posten 316, 317 en 318 van het bestek, de specificaties letterlijk (inclusief grammaticale fouten) zijn overgenomen uit de technische catalogus van het merk Menerga. Het

enerzijds niet vermelden van die merknaam, maar anderzijds wel de letterlijke technische specificaties ervan in het bestek opnemen, schept verwarring in hoofde van de inschrijvers die dit opmerkten. Een aanbestedende overheid mag in het bestek immers geen bepalingen opnemen waarbij bepaalde kandidaten of producten direct of indirect worden bevoordeeld of benadeeld, terwijl uit de letterlijke overname van de technische specificaties van één bepaald product dit wel kan worden verondersteld. Dat dit door de verzoekende partij aldus werd ervaren, mag blijken uit haar aangetekende brief van 29 oktober 2012 waarbij zij de aanbestedende overheid hierop wijst, met verwijzing naar artikel 85 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en concessies voor openbare werken (hierna : koninklijk besluit van 8 januari 1996). Daarin wordt onder meer bepaald dat technische specificaties, die producten vermelden van een bepaalde makelij of herkomst, niet mogen worden gebruikt. Bovendien zijn de inschrijvers, die niet opmerkten dat de technische specificaties letterlijk overeenstemden met deze van één bepaald product, dan weer ernstig benadeeld ten opzichte van de inschrijvers die de "verborgen hint" wel opmerkten. Dientengevolge heeft de ontwerper een gekwalificeerde schending gepleegd van het EU-recht door een commerciële folder over te nemen, en dient de tekst van deze folder buiten beschouwing te worden gelaten. Bovendien is in deze situatie de ontwerper zelfs niet eens gerechtigd om tussen te komen in de beslissing, vermits niemand tegelijk rechter en partij kan zijn in dezelfde zaak.

Beoordeling

9. Ter ondersteuning van het middel verwijst de verzoekende partij naar haar prijsverantwoording van 29 oktober 2012, waarin zij opmerkt dat de beschrijvingen van de luchtbehandelingskasten "woordelijk" zijn overgenomen uit de technische catalogus van het merk Menerga, alsook naar dezelfde vervoegingsfout die zowel in het bestek als in voornoemde technische catalogus voorkomt.

Bij dit door de verzoekende partij zelf gekozen voorbeeld inzake de warmteaccumulatoren valt echter op dat in de technische catalogus wordt bepaald dat de omschakelcycli optimaal zijn afgesteld "zodat een temperatuurrendement van 90 tot 95% kan worden gehaald bij wintercondities", terwijl de technische bepalingen van het bestek (lot HVAC) stellen dat de omschakelcycli optimaal zijn afgesteld "zodat een zéér hoog temperatuurrendement kan worden gehaald bij wintercondities", wat in die technische bepalingen niet wordt omschreven als "tot 95%", maar wel als "-10/90% RV". Bovendien blijkt uit de beslissing van 6 juni 2013, waarbij de offerte van de verzoekende partij onregelmatig en niet bestaande wordt verklaard, dat zij een toestel heeft aangeboden met een maximaal rendement van 85 % - hetgeen niet wordt tegengesproken in het verzoekschrift - waardoor dit toestel niet lijkt te beantwoorden aan het besteksvereiste van 90 %, ongeacht het gegeven dat een ander model eventueel wel aan deze besteksvereiste zou hebben voldaan.

Inzake de warmteaccumulatoren wordt in de technische bepalingen van het bestek opgelegd dat de "recuperatie kan teruggeschroefd worden naar 0% zonder gebruik te maken van een bypassklep, en dit zonder nadelige gevolgen op de accumulatoren". Zulks staat niet te lezen in de omschrijving van de warmteaccumulatoren in de technische catalogus zoals voorgelegd door de verzoekende partij. In dit verband merkt de Raad van State tevens op dat in voornoemde beslissing van 6 juni 2013 precies wordt vastgesteld dat deze terugschroefing van de recuperatie naar 0 % niet wordt beschreven in het door de verzoekende partij aangeboden model.

10. Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partij op het eerste gezicht niet kan worden bijgetreden in haar bewering dat "voor wat de posten 316, 317 en 318 van het bestek betreft de specificaties letterlijk (inclusief grammaticale fouten" (...) zijn overgenomen uit de technische catalogus van het merk MENERGA". Tussen het bestek en de bedoelde technische catalogus bestaan minstens twee inhoudelijke verschillen, waarvan alvast één heeft bijgedragen tot de vaststelling dat de verzoekende partij niet aan de door het bestek opgelegde

eisen met betrekking tot de luchtbehandelingsinstallatie heeft voldaan, wat tot de onregelmatigheid van haar offerte heeft geleid.

11. De verzoekende partij brengt geen concrete gegevens bij waaruit blijkt dat de ontwerper zowel rechter als partij was in de kwestieuze aanbestedingsprocedure.

Het middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

12. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van "de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het algemeen rechtsbeginsel luidens het welk iedere overheid verplicht is haar beslissing op deugdelijke gronden te motiveren en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel".

In het verzoekschrift zet de verzoekende partij uiteen dat in de gemotiveerde gunningsbeslissing wordt verwezen naar het "verslag van nazicht der offertes d.d. 26.04.2013, dat als bijlage bij deze beslissing is gevoegd en er integraal deel van uitmaakt". Zij stelt echter geen kopie van een "verslag van nazicht der offertes d.d. 26-04-2013" te hebben ontvangen. Weliswaar vond zij als bijlage een gunningsverslag dat op de eerste bladzijde de datum van 18 november 2012 vermeldt en op de laatste bladzijde de datum van 6 mei 2013. Ook wanneer de aanbestedende overheid de bedoeling zou hebben gehad om naar het bijgevoegde verslag van de ontwerper te verwijzen, dient de motivering als gebrekkig te worden beschouwd gelet op de drie verschillende vermelde data, waarbij meteen de vraag rijst naar de reden waarom het verslag van de ontwerper dateert van na de in de gunningsbeslissing vermelde datum en wat daarvan de

oorzaak is. Wanneer men te maken heeft met tegenstrijdige motieven moet deze situatie trouwens worden gelijkgesteld met afwezigheid van motivering.

Beoordeling

13. In de aanhef van de bestreden beslissing wordt verwezen naar het verslag van nazicht der offertes "d.d. 26-04-2013". Het bij die beslissing gevoegde gunningsverslag dateert echter van 6 mei 2013. Samen met de verwerende partij, wordt aangenomen dat de in de aanhef vermelde datum neerkomt op een pure materiële misslag die de wettigheid van de bestreden beslissing niet aantast.

De datum op de eerste pagina van het gunningsverslag (18 november 2012) en deze op de laatste pagina (6 mei 2013) worden ten onrechte bestempeld als motieven van de bestreden beslissing, waardoor de verzoekende partij met haar grief niet aantoonde dat de motivering van de bestreden beslissing als gebrekkig moet worden beschouwd.

14. In zoverre de verzoekende partij de vraag opwerpt "naar de reden waarom het verslag van EVR-Architecten dateert van na de in de gunningsbeslissing vermelde datum en wat daarvan de oorzaak is", wordt vastgesteld dat de bestreden gunningsbeslissing genomen werd op 6 juni 2013, zodat het middel op dit punt feitelijke grondslag mist.

Het middel is niet ernstig.

C. Derde middel

Uiteenzetting

15. In een derde middel voert de verzoekende partij aan :

"(s)chending van het beroepsgeheim, vervat in artikel 458 SWB; schending van artikel 10 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten van aanneming voor werken, leveringen en diensten en van artikel 65/10 van de wet van 23 december 2009; schending van het verbod op belangenenneming door de dienstverlener-ontwerper; schending van de artikelen 110 t.e.m. 115 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming voor werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken; schending van art. 2 van de EU-richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten; schending van de artikelen 72, 73 en 74 van de bijlage bij het K.B. van 26 september 1996".

In een eerste onderdeel stelt de verzoekende partij dat het vaststaat dat de aanbestedende overheid de inschrijvingen en dossiers die zijn neergelegd door de vier inschrijvende aannemers heeft toevertrouwd aan een derde, zijnde de ontwerper, die niet gebonden is door een wettelijk beroepsgeheim. De ontwerper heeft de inschrijvingen gezien, heeft er onbekende en oncontroleerbare handelingen mee gesteld, en had de vrijheid om deze informatie met eender wie te delen, wat niet verenigbaar is met de strenge eisen van vertrouwelijkheid van artikel 65/10 van de wet van 24 december 1993 die gelden voor inschrijvingen, minstens tot aan de gunningsbeslissing. Met een brief van 22 juni 2013 heeft de verzoekende partij aan de verwerende partij gevraagd de lijst te verkrijgen van iedere persoon die inzage heeft gekregen in de inschrijvingen tussen de neerlegging en het tijdstip van de beslissing tot gunning, dit om na te gaan of er al dan niet overleg is geweest met de leverancier Menerga. Op 27 juni 2013 heeft de verwerende partij geantwoord dat deze lijst niet bestaat, maar dat het zou kunnen worden nagegaan in de openbaar gemaakte documenten. Dit ontwijkend antwoord biedt volgens de verzoekende partij geen voldoening omdat niet bekend is wie daadwerkelijk inzage heeft gekregen.

In een tweede onderdeel betoogt de verzoekende partij dat de

ontwerper ten volle aansprakelijk is voor alle fouten en nalatigheden die voorkomen in de stukken die hij heeft afgegeven ter uitvoering van zijn dienstenopdracht. De kosten die het gevolg zijn van deze fouten en nalatigheden, van inbreuken tegen de regels der kunst, dienen te worden afgehouden van het ereloon van de ontwerper. Het mag dan ook als evident worden beschouwd dat, van zodra de ontwerper wordt gewezen op door hem gemaakte fouten, het eigenbelang van de ontwerper niet meer samenvalt met het algemeen belang, gelet op het verschuldigd worden van een schadevergoeding. De ontwerper kon dan ook onmogelijk nog tussenkomen in het besluitvormingsproces, wat hij wel heeft gedaan. Ingevolge deze tussenkomst van de ontwerper dient de gunningsbeslissing nietig te worden verklaard.

In het derde middelonderdeel voert de verzoekende partij aan dat het Hof van Justitie in zijn arrest C-599/10 heeft gesteld dat door wijziging van één inschrijving na het openen van de inschrijvingen, minstens de schijn is gewekt dat de aanbestedende overheid of de externe dienstverlener over deze wijziging heimelijk heeft onderhandeld ten nadele van andere gegadigden, en dat dit in strijd is met het beginsel van gelijke behandeling. Gezien de dossiers de aanbestedende dienst hebben verlaten en niet meer onder controle stonden van de aanbestedende dienst, bestaat er te dezen geen enkele garantie dat geen tussenkomsten hebben plaatsgevonden om te komen tot de voor de verzoekende partij nadelige beslissing met betrekking tot de posten 316, 317 en 318.

In een vierde onderdeel doet de verzoekende partij gelden dat de artikelen 110 tot en met 115 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 bepalen dat het de aanbestedende overheid is die het nazicht van de inschrijvingen verricht, dat het vertrouwensbeginsel een fundamenteel Uniebeginsel is, dat dit beginsel inhoudt dat de taken die de wetgever aan de overheid toewijst ook effectief door de overheid worden uitgevoerd en dat het te dezen volstrekt onbegrijpelijk is dat in strijd met het Unierecht en met het koninklijk besluit van 8 januari 1996 en tegen de bepalingen van het contract tussen de verwerende partij en de ontwerper in, aan laatstvermelde werd toegestaan om zelf zijn eigen fouten toe te wijzen aan

anderen.

Beoordeling

Eerste onderdeel

16. Artikel 65/10, § 2, van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten van aanneming voor werken, leveringen en diensten (hierna : wet van 24 december 1993) bepaalt :

"De aanbestedende instantie en elke persoon die, in het kader van zijn functie of van de hem toevertrouwde opdrachten, kennis heeft van vertrouwelijke informatie over een opdracht of die hem, in het kader van het plaatsen en de uitvoering van de opdracht, door de kandidaten, inschrijvers, aannemers, leveranciers of dienstverleners werd verstrekt, mogen die informatie niet bekendmaken. Deze informatie heeft meer bepaald betrekking op de technische of commerciële geheimen en op de vertrouwelijke aspecten van de offertes.

Zolang de aanbestedende instantie geen beslissing heeft genomen over, naargelang het geval, de selectie of kwalificatie van de kandidaten, de regelmatigheid van de offertes, de gunning van de opdracht of de beslissing om af te zien van het plaatsen van de opdracht, hebben de kandidaten, inschrijvers en derden geen toegang tot de documenten betreffende de procedure, met name de aanvragen tot deelneming of kwalificatie, de offertes en de interne documenten van de aanbestedende instantie".

De aangehaalde bepaling richt zich niet enkel tot de aanbestedende instantie, maar ook op elke persoon, waaronder de aangestelde van die aanbestedende instantie, die, "in het kader van zijn functie of van de hem toevertrouwde opdrachten", kennis heeft van vertrouwelijke informatie.

17. In het bestek wordt uitdrukkelijk bepaald dat de BVBA EVR-Architecten is aangesteld door de verwerende partij als ontwerper, met een volledige opdracht voor ontwerp, studiecoördinatie, controle en toezicht op de werken. Hieruit volgt dan ook dat de ontwerper is gehouden aan de verplichting om bepaalde gegevens vertrouwelijk te behandelen, waardoor de grief dat de verwerende partij gegevens heeft overgemaakt aan een derde, die niet is gehouden

door vertrouwelijkheid *ex* artikel 65/10, § 2, van de wet van 24 december 1993, niet kan worden bijgetreden. Met de enkele bewering dat onbekend is welke personen inzage hebben gekregen van de inschrijvingen, wordt overigens geen concreet element bijgebracht waaruit zou kunnen blijken dat de vertrouwelijkheid werd geschonden.

18. Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 458 van het strafwetboek, komt het niet aan de Raad van State toe om te beoordelen of aan de voorwaarden voor de toepassing van deze strafbepaling is voldaan, vermits enkel de strafrechter hiervoor bevoegd is.

Het eerste onderdeel is niet ernstig.

Tweede onderdeel

19. Naast de vaststelling dat de verzoekende partij zelfs niet het begin van bewijs levert van een vermeende fout door de ontwerper in de stukken afgegeven ter uitvoering van de dienstenopdracht, maakt zij ook niet duidelijk waarom het "als evident (mag) worden beschouwd dat van zodra er fouten aangewezen zijn in het dossier gemaakt door evr-Architecten, het eigenbelang van evr-Architecten niet meer samenvalt met het algemeen belang" en hierdoor de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen zouden zijn geschonden. Zelfs in geval van het bestaan van een dergelijke fout, toont de verzoekende partij op het eerste gezicht niet aan dat het voorstel van de ontwerper om de opdracht aan een bepaalde inschrijver te gunnen, zou zijn ingegeven door een persoonlijk belang.

Het tweede middelonderdeel is evenmin ernstig.

Derde onderdeel

20. In het arrest C-599/10 van 29 maart 2012, en meer bepaald in rechtsoverweging 37, waarnaar de verzoekende partij verwijst, heeft het Hof van

Justitie geoordeeld dat "indien het een aanbestedende dienst wordt toegelaten een gegadigde om preciseringen te verzoeken bij een inschrijving die hij onnauwkeurig of niet in overeenstemming met de technische specificaties van het bestek acht, dit een risico zou opleveren dat het zou lijken alsof de aanbestedende dienst, in geval de inschrijving van die gegadigde uiteindelijk zou worden gekozen, over deze inschrijving heimelijk heeft onderhandeld, ten nadele van de andere gegadigden, en in strijd met het beginsel van gelijke behandeling". Te dezen is er evenwel geen sprake van een verzoek tot preciseringen door de verwerende partij aan de NV Detrac, noch van een wijziging van een inschrijving na het openen van de inschrijvingen. De premisse waarop de grief steunt mist feitelijke grondslag, wat op zich volstaat om te besluiten dat het aangevoerde middelonderdeel de vereiste ernst ontbeert.

Vierde onderdeel

21. Zoals reeds werd gesteld bij de beoordeling van het tweede middelonderdeel toont de verzoekende partij niet aan dat de ontwerper fouten heeft gemaakt, laat staan welke fouten. Voorts verbieden de artikelen 110 tot en met 115 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 op het eerste gezicht niet dat de aanbestedende overheid zich laat adviseren. Bovendien kan niet om de vaststelling heen dat in de voorliggende zaak de ontwerper enkel een voorstel heeft geformuleerd om de opdracht aan de NV Detrac te gunnen. De definitieve beslissing werd echter genomen door de verwerende partij, zijnde de bouwheer.

Het middelonderdeel is niet ernstig.

VI. Besluit

22. Geen van de aangevoerde middelen is ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig juli tweeduizend dertien, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Peter Sourbron